

ФІНАНСОВО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

студент Фролов С.С., СумДУ
студентка Бубліченко В.В., Інститут міжнародних відносин

Останніми роками переважна частина населення не відчуває суттєвих позитивних змін щодо якості свого життя та стану навколишнього природного середовища. У зв'язку з цим існує нагальна потреба у всебічній оцінці впливу економічної, соціальної та екологічної складових на якість життя населення з огляду на пріоритетність реалізації політики сталого розвитку для України та необхідність поліпшення якості життя.

Розвиток техногенного типу економіки призвів до виникнення глобальних екологічних проблем, які вже в недалекому майбутньому можуть призвести до незворотних змін навколишнього середовища та погрожувати існуванню людства.

Саме розуміння катастрофічності екологічної ситуації і спонукало початок розробки сценаріїв світового розвитку з урахуванням вичерпності природно-ресурсного потенціалу. Екологічна проблема поставила людство перед вибором шляхів подальшого розвитку: чи бути йому, як і раніше, орієнтованим на безмежний ріст виробництва, чи цей ріст повинен бути погоджений з реальними можливостями природного середовища і людського організму та орієнтований на довгострокові цілі соціально-економічного розвитку.

За ступенями превалювання екологічних критеріїв над економічними усі науково-методичні підходи можна поділити на три основні: 1. Техноцентричний; 2. Екоцентричний; 3. Сталий розвиток.

Очевидно, що третій підхід є найбільш сприятливим у сфері економічного регулювання охорони навколишнього середовища, оскільки він передбачає баланс економічної доцільності та екологічної обумовленості. Таким чином, концепція сталого розвитку в першу чергу стосується саме екологічної сфери, що передбачає необхідність приділення належної уваги захисту навколишнього середовища, закріплюючи певні види примусу до цього на міжнародному рівні поряд із правом держав світу творити власну внутрішню політику розвитку в даній сфері.

Головна роль, безумовно, належить діяльності ООН в даній сфері, а особливо актам, прийнятим в її рамках. Варто відзначити також нормативно-правові акти, що діють в рамках певних регіонів (носять регіональний характер), зокрема акти Європейського Союзу у сфері екології.

Конференція Організації Об'єднаних Націй з проблем навколишнього середовища (Швеція, Стокгольм-1972 рік) результатом якої

стало прийняття цілої низки міжнародно-правових актів. Стокгольмська декларація визначила 26 принципів екологічно коректної поведінки держав.

Конференція в Ріо-де-Жанейро 1992 року констатувала, що людство переживає вирішальний момент своєї історії: протиріччя між характером розвитку цивілізації та природою досягли межі, і подальший рух по цьому шляху веде до глобальної катастрофи. В тому ж 1992 році було створено Комісію ООН зі сталого розвитку, яка існує дотепер.

Саміт тисячоліття ООН 2000 рік. За результатами саміту було схвалено Декларацію Тисячоліття, були сформульовані вісім глобальних цілей суспільного розвитку, які отримали назву Цілі розвитку тисячоліття (ЦРТ).

Всесвітній саміт зі сталого розвитку (Йоганнесбург, Південна Африка, 2002 рік). Конференція підтвердила, що сталий розвиток є одним з центральних питань міжнародного порядку денного, і забезпечила прийняття практичних заходів на майбутнє. Більша частина подальшої роботи була перенесена на місцевий, національний та регіональний рівні.

Засідання Генеральної Асамблеї ООН 2010 рік з питань виконання Цілей розвитку тисячоліття (Нью-Йорк). При розгляді результатів було виявлено, що покращення проходять нерівномірно, а тому постає необхідність широкомасштабних заходів, інакше в деяких регіонах досягнення ЦРТ у визначені терміни стане неможливим. Завершився саміт прийняттям глобального плану дій, спрямованого на досягнення ЦРТ до 2015р.

Конференція у Ріо-де-Жанейро, червень 2012 року (Ріо+20). Результатом Конференції стало початок розробки Цілей стійкого розвитку, що у 2015 р. замінять Цілі розвитку тисячоліття.

В нашій державі існує велика кількість нормативно-правових актів стосовно сталого розвитку, в тому числі й з приводу охорони довкілля (Закони України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про екологічну експертизу» та ін.).

Таким чином, завдання соціально-економічного розвитку кожної країни і цивілізації в цілому повинні бути визначені з урахуванням його стійкості і відповідності екологічному імперативу, а також відповідною зміною індивідуальної свідомості і характеру діяльності кожної конкретної людини.

Економічні проблеми сталого розвитку: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О. Ф. (м. Суми, 24–26 квітня 2013 р.): у 4 т. / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми: Сумський державний університет, 2013. – Т. 4. – С. 272-273.